

Pavlus'un KORİNTLİLERE BİRİNCİ MEKTUBU

1. KORİNTLİLERE GİRİŞ

Genel bakış: Korint, orta Yunanistan ile Peloponnes yarımadası arasındaki körfezin ağzında kalan, kuzey-güney ve doğu-batı ticaret yollarını denetimi altında tutan önemli bir kentti. (Deniz yüklerinin büyük bölümü, fırtınalı bir yol olan Peloponnes'in güneyinden değil de körfezden geçirilirdi.) Korint kenti, cinsel ahlaksızlığıyla ün salmıştı. Eski Grek tanrılarına ait en az on iki tapınağın bulunduğu bu kent alabildiğine putperestliğin pençesindeydi. Örneğin, putlara sunulan adakların sadece belirli bölümleri yakılır, geri kalanı yenir ya da kasaplarda satılırdı. Bunun yanı sıra felsefe ve bilgelik büyük değer taşırdı. Hem Yahudi, hem Yahudi olmayanlardan oluşan inanlılar topluluğu böyle bir ortamda belirli bazı kültürel sorunlarla karşı karşıya kaldı.¹

Pavlus, Korint'e İ.S. 50 yıllarında geldi. Rab'bin, «Bu kentte benim halkım çoktur» sözü üzerine orada bir buçuk yıl kaldı (Elç.18:1-18). Bu mektubu, Makedonya'ya² gitmek üzere Efes'ten ayrılmadan önce, İ.S. 55 yılları dolayında yazdı. Korint'i bir kez daha ziyaret etmeyi tasarlıyordu (16:2-7). Bu mektuptan önce Korintlilerle yazışmıştı (5:9). Onlar da ona bazı sorular sormuşlardı (7:1). Pavlus, bu mektubu kaleme almadan önce Korint'ten gelen ziyaretçiler ona üzücü haberler getirmişti (1:11; 16:17-18).

Mektubun içeriği: Her ne kadar Pavlus olumlu bazı şeylerden (1:4-7; 11:12) söz edebiliyorsa da, mektup genelde ruhsal açıdan olgunlaşmamış bir topluluğun kendine bir çeki düzen vermesi için yazılmıştır (3:1-4). Mektup, bu inanlıların manevi babası olan Pavlus'un onlar için çektiği kaygılardan kaynaklanan uyarıları içerir (4:14-20). Pavlus onları her bakımdan kutsal olmaya çağırıyor³. Aralarındaki bölünmeler⁴ ve dünyasal bilgeliklerine⁵ ilişkin gururlanmalar Pavlus'u en çok kaygılandıran konulardandır. Bu sözde bilgeliğe karşı, çarmıha gerilen Mesih'i, Tanrı'nın bilgeliği ve gücü olarak ilan etmektedir (1:17-2:16). Pavlus ayrıca Korintlileri cinsel ahlaksızlık⁶, birbirlerine karşı açtıkları davalar (6:1-8) ve toplantılardaki düzensizlikleri (11:17-34) konusunda bir hayli azarlar. Buna karşılık onları, sevgiyi kendilerine amaç edinmeye özendirir (13. bölüm).

Yazdıkları mektupta kendisine yönelttikleri sorulara cevap verir. Bu sorular temelde bekârlık, evlilik (7. bölüm); putlara sunulan kurban etinin yenip yenmemesi⁷; ruhsal armağanlar ve bunların işlevleri⁸ ve Kudüs'te bulunan yoksul inanlılara verilecek bağışların toplanmasıyla⁹ ilgilidir.

Mektup, Korint'teki bazı kişilerin yadsıdıkları diriliş konusuna ilişkin öğretiyi de içerir (15. bölüm).

Ana hatlar:

1:1-9	Selam ve teşekkürler
1:10-6:20	Korint topluluğundaki karışıklıklar
1:10-17	Bölünmeler
1:18-2:16	Dünyanın bilgeliğine karşı Tanrı'nın bilgeliği
3:1-4:21	Bölünmeler
5:1-13	Topluluğun cinsel ahlaksızlık karşısındaki tutumu
6:1-11	Topluluk içi davalar
6:12-20	Cinsel ahlaksızlık
7:1-16:4	Korintlilerin sorularına verilen yanıtlar
7:1-40	Evlilik
8:1-11:1	Putlara sunulan kurban eti
11:2-33	Toplantıların yönetilmesi
12:1-14:20	Ruhsal armağanlar
15:1-58	Diriliş
16:1-4	Kutsallar için toplanacak bağışlar
16:5-24	Sonuç

Kaynak ayetler:

¹Elç.18:1-8; 1Ko.1:20-25; 7:18-19; 8:1-13; 9:19-23; 10:23-11:16

²16:5,8 bkz. Elç.19:21-22

³1:1-3,8; 3:10-17; 6:9-20; 10:31; 11:27-32; 15:34

⁴1:10-16; 3:3-9; 11:17-19

⁵1:17-2:16; 3:18-21; 8:1-3; 13:9-12

⁶5:1-13; 6:9-20; 10:7-8

⁷8:1-13; 10:14-33

⁸12:1-31; 14:1-40

⁹16:1-4 bkz. Rom.15:25-28

Pavlus'un KORİNTLİLERE BİRİNCİ MEKTUBU

1. Bölüm

Selamlar ve şükranlar

¹⁻³Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz Sostenis'ten, Tanrı'nın Korint'teki topluluğuna selam! Mesih İsa'da kutsal kılınmış ve kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde anan herkese, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun. ⁴Tanrı'nın Mesih İsa'da size bağışladığı lütuftan ötürü sizin için her zaman Tanrıma şükrediyorum. ⁵⁻⁶Mesih'le ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her şeyde, her söz ve her bilgide zenginleştiniz. ⁷Şöyle ki, siz Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun değilsiniz. ⁸Rabbimiz İsa Mesih, kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. ⁹Sizi, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağırılmış olan Tanrı güveniliridir.

İnanlılar topluluğunda bölünmeler

¹⁰Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşüncede ve aynı yargıda birleşin. ¹¹Kardeşlerim, Klovi'nin ev halkından aranızda çekişmeler olduğunu öğrendim. ¹²Şunu demek istiyorum: her biriniz, «Ben Pavlus yanlısıyım», «Ben Apollos yanlısıyım», «Ben Kefas yanlısıyım» ya da «Ben Mesih yanlısıyım» diyormuş.

¹³Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus muydu? Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz? ¹⁴⁻¹⁵Hiç kimse benim adımla vaftiz edildiğinizi söylemesin diye sizlerden Krispus ve Gayus'tan başkasını vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁶Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim; bunun dışında kimseyi vaftiz ettiğimi hatırlamıyorum. ¹⁷Mesih beni vaftiz etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye, bilgece sözlere dayanmaksızın Müjde'yi yaymaya gönderdi.

Tanrı'nın gücü ve bilgeliği olan Mesih

¹⁸Çarmıhla ilgili bildiri mahvolanlar için saçmalık, ama kurtulmakta olan bizler için Tanrı'nın gücüdür. ¹⁹Nitekim şöyle yazılmıştır:

«Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim,
zekilerin zekâsını boşa çıkaracağım.»

²⁰O halde bilge kişi nerede? Din bilgini nerede? Bu çağın hünerli tartışmacısı nerede? Tanrı, dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi? ²¹Mademki dünya, Tanrı'nın bilgeliğine göre Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı, iman edenleri, saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. ²²Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler ise bilgelik ararlar. ²³Ama biz, çarmıha gerilmiş olan Mesih'i tanıtıyoruz. Yahudiler bunu bir yüzkarası, diğer uluslar da saçmalık sayarlar. ²⁴Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için, ister Yahudi ister Grek olsunlar, Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir. ²⁵Çünkü Tanrı'nın 'saçmalığı' insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı'nın 'zayıflığı' insan gücünden daha güçlüdür.

²⁶Kardeşlerim, aldığımız çağrıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. ²⁷Ama Tanrı, bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. ²⁸Tanrı, dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için, dünyanın önemsiz, soysuz ve değersiz gördüklerini seçti. ²⁹Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiçbir insan övünmesin. ³⁰Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için Tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. ³¹Bunun için, yazılmış olduğu gibi, «Övünen, Rab ile övünsün.»

2. Bölüm

Çarmıha gerilmiş Mesih'i tanıtmak

Kardeşler, yanınıza gelip Tanrı'yla ilgili bildiriye size duyurduğum zaman, etkileyici sözlerle ya da üstün bir bilgelikle gelmedim. ²Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilmiş olmasından başka bir şey bilmemeye kararlıydım. ³Ben size zayıflık ve korku içinde geldim, nasıl da titriyordum! ⁴Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu. ⁵Öyle ki, imanınız insanların bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın.

Tanrı'nın bilgeliği

⁶Gerçi olgun olanlar arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir. ⁷⁻⁸Biz, Tanrı'nın gizli, saklı kalmış bilgeliğinden söz ediyoruz. Tanrı'nın, zamanın başlangıcından önce bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbiri anlamadı. Anlasalardı, yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi. ⁹Yazılmış olduğu gibi,

«Tanrı'nın, kendisini sevenler için hazırladıklarını
hiçbir göz görmemiş,
hiçbir kulak işitmemiş,
hiçbir insan yüreği kavramamıştır.»

¹⁰Oysa Tanrı bunları bize Ruh aracılığıyla açıkladı. Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. ¹¹İnsanın düşüncelerini, insanın içinde olan kendi ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı'nın düşüncelerini de Tanrı'nın Ruhundan başkası bilemez. ¹²Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. ¹³Ruh'a uyanlara ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle

değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz.

¹⁴Doğal haliyle kişi, Tanrı'nın Ruhuyla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir. Ruhça değerlendirildikleri için de bunları anlayamaz. ¹⁵Ruh'a uyan kişi her konuda yargıda bulunabilir, ama onun hakkında yargıda bulunacak kimse yok.

¹⁶«Rab'bin düşüncesini kim bildi ki,
O'na öğüt verebilirsin?»

Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

3. Bölüm

Pavlus bölücülerini azarlıyor

Kardeşler, ben sizinle, Ruh'a uyanlarla konuşur gibi konuşmadım. Doğal benliğe uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum. ²Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz. ³Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyup diğer insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu? ⁴Biriniz, «Ben Pavlus yanlısıyım», bir diğeriniz, «Ben Apollos yanlısıyım» diyor, diğer insanlardan ne farkınız kalır?

⁵Apollos kim? Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir. ⁶Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. ⁷Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır. ⁸Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını alacaktır. ⁹Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasıdır.

¹⁰Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım, başkaları da bu temelin üzerine bina ediyor. Herkes nasıl bina ettiğine dikkat etsin. ¹¹Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz. ¹²Bu temelin üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamışla bina edecek. ¹³Her birinin yaptığı iş belli olacak, yargı gününde ortaya çıkacaktır. Herkesin işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sınavacak. ¹⁴Bir kimsenin bina ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak. ¹⁵Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşin içinden geçmiş gibi olacaktır.

¹⁶Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu, Tanrı'nın Ruhunun sizde yaşadığını bilmez misiniz? ¹⁷Eğer bir kimse Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.

¹⁸Hiç kimse kendini aldatmasın. Eğer aranızdan biri kendini bu çağın ölçülerine göre bilge sanıyorsa, bilge olmak için 'akılsız' olsun! ¹⁹Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Yazılmış olduğu gibi, «O, bilgeleri kurnazlıklarında yakalar.» ²⁰Yine, «Rab, bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir» diye yazılmıştır. ²¹Bu nedenle hiç kimse kişilerle övünmesin. Çünkü her şey sizindir. ²²Pavlus, Apollos, Kefas, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek zaman, her şey sizindir. ²³Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

4. Bölüm

Mesih'in elçileri

Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının kâhyaları saysın. ²Kâhyalarda aranan başlıca nitelik güvenilir olmalarıdır. ³Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç aldırım. Kendi kendimi bile yargılamam. ⁴Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rab'dir. ⁵Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. Karanlığın gizlediklerini aydınlığa, insanların yüreklerindeki amaçları açığa çıkaracak olan O'dur. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır.

⁶Kardeşler, bizden örnek alarak, «yazılmış olanın dışına çıkmayın» sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin. ⁷Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Eğer O'ndan aldınsa, niçin O'ndan almamış gibi övünüyorsun?

⁸Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik! ⁹Kanımcı Tanrı biz elçileri, ölüm hükümlüleri gibi en geriden gelenler olarak gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, tüm evren için seyirlik oyun olduk. ¹⁰Biz Mesih'in uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısınız! Biz zayıfız, ama siz güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, biz ise değersiz kişileriz! ¹¹Şu ana dek aç, susuz ve çıplamız. Dövülüyoruz ve barınacak yerimiz yok. ¹²Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenler için iyilik diliyoruz. Zulmedilince sabrediyoruz. ¹³Bize iftira edilince tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek âdeta dünyanın süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk.

¹⁴Bunları sizi utandırmak için değil, sevgili çocuklarım olarak sizi uyarmak için yazıyorum. ¹⁵Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğiticiniz olsa bile çok sayıda babanız yoktur. Ben size Müjde'yi ulaştırmakla Mesih İsa'da manevi babanız oldum. ¹⁶Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi. ¹⁷Rab'be sadık olan sevgili çocuğum Timoteyus'u bu amaçla size gönderiyorum. O size, her yerde, her toplulukta öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları anımsatacaktır.

¹⁸Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor. ¹⁹Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların söylediklerini değil, gücünü öğreneceğim. ²⁰Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil, güçtedir. ²¹Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5. Bölüm

Ahlaksızlığa kapılan kardeş

Gerçekte aranızda cinsel ahlaksızlık, putperestler arasında bile rastlanmayan türden bir ahlaksızlık olduğu söyleniyor. Şöyle ki biri, babasının karısını almış. ²Ve siz hâlâ küstahlaşıyorsunuz! Oysa yas tutup, bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmez miydi?

³⁻⁵Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaymışım gibi Rabbimiz

İsa'nın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ruhum aranızda olarak Rabbimiz İsa'nın gücüyle toplandığınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, Rab İsa'nın gününde ruhu kurtulabilsin.

⁶Övünmeniz doğru değildir. Azıcık bir mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmez misiniz? ⁷Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Nitekim mayasızsınız. Çünkü Fısıh kuzumuz olan Mesih kurban edilmiştir. ⁸Bunun için eski mayayla, kin ve kötülük mayasıyla değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim.

⁹Mektubumda size ahlaksızlık yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım. ¹⁰Kuşkusuz bu dünyanın ahlaksızlarını, açgözlülerini, soyguncularını, ya da putperestlerini demek istemedim. Öyle olsaydı, bu dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız! ¹¹Ama kardeş olarak tanınan biri ahlaksız, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu ise onunla arkadaşlık etmemenizi, böylesiyle yemek bile yememenizi şimdi size yazıyorum. ¹²İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamamız gereken kişiler imanlılar değil mi? ¹³Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. «Kötü adamı aranızdan kovun!»

6. Bölüm

Davalar konusu

Sizden birinin başkasına karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de, imansızlar¹ önünde yargılanmaya cesaret eder mi? ²Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmez misiniz? Mademki dünyayı yargılayacaksınız, küçücük davaları görmeye yeterli değil misiniz? ³Bu yaşama ait davalar bir yana, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? ⁴Bu yaşamla ilgili davalarınız varsa, imanlılar topluluğunda en önemsiz sayılanları mı yargıç tayin edersiniz?¹ ⁵Sizi utandırmak için bunu söylüyorum. Kardeşler arasındaki davalarda yargıçlık edecek kadar bilge bir kişi yok mu aranızda? ⁶Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde!

⁷Aslında birbirinize karşı davanız olması bile sizin için düpedüz bir yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılırsanız daha iyi olmaz mı? ⁸Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz.

⁹⁻¹⁰Günahkârların¹, Tanrı'nın Egemenliğini miras almayacağını bilmez misiniz? Aldanmayın! Ne cinsel ahlaksızlık yapanlar, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne cinsel sapıklar, ne eşcinseller, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular Tanrı'nın Egemenliğini miras alacaklardır. ¹¹Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kılındınız, Rab İsa Mesih'in adıyla ve Tanrımızın Ruhu aracılığıyla aklandınız.

Cinsel ahlaksızlıktan kaçının

¹²«Bana her şey serbest», ama her şey yararlı değildir. «Bana her şey serbest», ama hiçbir şeyin tutsağı olmam. ¹³Yemek mide için, mide de yemek içindir. Ama Tanrı hem mideyi, hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden cinsel ahlaksızlık için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir. ¹⁴Rab'bi dirilten Tanrı, kendi kudretiyle bizi de diriltecek. ¹⁵Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! ¹⁶Fahişeyle birleşenin, onunla tek bir beden olduğunu bilmiyor musunuz? «İkisi tek bir

beden olacaklar» deniyor. ¹⁷Oysa Rab'le birleşen kişi, O'nunla tek bir ruh olur. ¹⁸Cinsel ahlaksızlıktan kaçın. İnsanın işlediği tüm diğer günahlar bedeninin dışındadır, ama cinsel ahlaksızlıkta bulunan, kendi bedenine karşı günah işler. ¹⁹Bedeninizin, Tanrı'dan aldığımız ve içinde olan Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Siz kendinize ait değilsiniz. ²⁰Bir bedel karşılığı satın alındınız; bunun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

7. Bölüm

Evlilik konusu

Şimdi yazdığınız konulara gelelim. Erkeğin evlenmemesi iyidir. ²Ama cinsel ahlaksızlıkların yaygınlığından ötürü her erkeğin bir karısı, her kadının bir kocası olsun. ³Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin. ⁴Kadının bedeni kendine değil, kocasına aittir. Aynı şekilde, erkeğin bedeni kendine değil, karısına aittir. ⁵İki tarafın onayıyla ve geçici bir süre için kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi reddetmeyin. Sonra yine birleşin ki, Şeytan kendinizi denetlemediğinizden dolayı sizi ayartmasın.

⁶Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum. ⁷Bütün insanların benim gibi olmalarını dilerdim. Ama kiminin şöyle, kiminin böyle, herkesin Tanrı'dan payına düşen bir ruhsal armağanı vardır.

⁸Yine de evlenmemiş olanlara ve dul kadınlara şunu söyleyeyim, benim gibi kalsalar onlar için iyi olur. ⁹Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler. Çünkü şehvetle yanmaktansa evlenmek daha iyidir.

¹⁰Evli olanlara ise şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: kadın kocasından ayrılmasın. ¹¹Ayrılırsa, ya kocasız kalsın, ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.

¹²Diğerlerine Rab değil, ben şöyle diyorum: eğer bir kardeşin karısı iman etmemişse, ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kocası onu boşamasın. ¹³Bir kadının kocası iman etmemişse, ama kendisiyle yaşamaya razıysa, karısı onu boşamasın. ¹⁴Çünkü iman etmemiş koca, karısının aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı kocasının aracılığıyla kutsanır. Aksi halde çocuklarınız kutsanmamış olurdu. Şimdiyse kutsaldırlar. ¹⁵İman etmeyen ayrılırsa ayrılınsın. Kardeş ya da kızkardeş böyle durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırdı. ¹⁶Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?

Aldığınız çağrıya göre yaşayın

¹⁷Ancak herkes Rab'bin kendisi için belirlemiş olduğu duruma uygun olarak, Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün inanlı topluluklarına buyuruyorum. ¹⁸Bir kimse sünnetliyen mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir kimse sünnetsizken mi çağrıldı, sünnet olmasın. ¹⁹Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir. ²⁰Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın. ²¹Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabilirsen, fırsatı kaçırma! ²²Rab'bin çağrısını aldığı zaman köle olan kimse, şimdi Rab'bin azatlısıdır. Özgürken çağrılmış olan da Mesih'in kölesidir. ²³Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın. ²⁴Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda

kalsın.

Evli olmayanlar

²⁵Kızlara gelince, Rab'den onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum. ²⁶Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir. ²⁷Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine eş arama. ²⁸Ama evlenirsen, günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse, günah işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenlerin bu yaşamda sıkıntıları olacaktır. Ben sizi bu sıkıntılardan esirgemek istiyorum. ²⁹⁻³¹Kardeşler, şunu demek istiyorum, zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karıları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler sevinmiyormuş gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine yararlanmıyormuş gibi olsunlar. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir.

³²Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rab'bi nasıl hoşnut edeceğini düşünerek Rab'bin işleri için kaygı çeker. ³³Ama evli erkek karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygı çeker. Böylece ilgisi ikiye bölünür. ³⁴Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem de ruhça kutsal olmak amacıyla Rab'bin işleri için kaygı çeker. Ama evli kadın, kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygı çeker. ³⁵Bunu sizin kendi iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. Dikkatinizi dağıtmadan, Rab'be adanmış olarak ve O'na yaraşır biçimde yaşamınızı istiyorum.

³⁶Bir kimse kızına karşı haksız davrandığını sanıyorsa, kızın yaşı geçiyor ve evlenmesi gerekiyorsa, o kimse istediğini yapsın, kızını evlendirsın; günah işlemiş olmaz. ³⁷Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreğinde kararlı ve isteğini yerine getirebilecek durumda olan kişi, kızını evlendirmemeye yüreğinde karar verirse, iyi eder. ³⁸Kızsacası, kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyen ise daha da iyi eder.

³⁹Bir kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocası ölürse, kadın dilediği kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kimse Rab'be ait olsun. ⁴⁰Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.

8. Bölüm

Putlara sunulan kurbanların eti

Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. «Hepimizin bilgisi vardır», bunu biliyoruz. Ne var ki bilgi insanı kibirlendirir, sevgi ise geliştirir. ²Bir şey bildiğini sanan kişi henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordur. ³Ama Tanrı'yı seven kişiyi Tanrı bilir.

⁴Putlara sunulan kurban etlerinin yenmesine gelelim. Biliyoruz ki, put dünyada gerçekte var olmayan bir şeydir ve birden fazla Tanrı yoktur. ⁵⁻⁶Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da | nitelikte birçok 'ilahlar' ve 'rabler' vardır | bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır ve biz O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz.

⁷Ama herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları,

yedikleri etin puta sunulmuş olduğunu düşünüyorlar ve vicdanları, hassas olduğu için lekeleniyor. ⁸Yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir eksikimiz olmaz, yersek de bir üstünlüğümüz olmaz. ⁹Ama dikkat edin, bu özgürlüğünüz, vicdanı hassas olanların sürçmesine neden olmasın. ¹⁰Eğer hassas vicdanlı bir adam, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurban etini yemek için cesaret almaz mı? ¹¹Böylece bu hassas vicdanlı adam, uğruna Mesih'in öldüğü bu kardeş, senin bilginden ötürü mahvolur! ¹²Sizler bu yoldan kardeşlere karşı günah işleyip onların hassas olan vicdanlarını yaralamakla Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. ¹³Bu nedenle, eğer yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemem.

9. Bölüm

Elçinin hakları

Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim mi? Siz Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz? ²Başkaları için elçi olmasam bile, sizler için elçiyim ya! Sizler Rab'bin yolunda elçiliğimin kanıtısınız.

³Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum. ⁴Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim? ⁵Diğer elçiler gibi, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımızda imanlı bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu? ⁶Geçimi için çalışması gereken yalnız Barnaba ve ben miyim? ⁷Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de meyvesini yemez? Kim sürüyü güdüp de sürünün sütünden içmez?

⁸İnsanın görüş açısına göre mi söylüyorum bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri söylemiyor mu? ⁹⁻¹⁰Musa'nın Yasasında, «Harman döven öküzün ağzını bağlama» diye yazılmıştır. Tanrı'nın kaygısı öküzler midir, yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift sürenin ümitle sürmesi, harman dövenin de harmana ortak olmak ümidiyle dövmesi gerekir. ¹¹Aranızda ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu? ¹²Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Mesih müjdesinin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz. ¹³Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmez misiniz? ¹⁴Bunun gibi, Müjde'yi yayanların da geçimlerini Müjde'den sağlamasını Rab buyurdu.

¹⁵Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana sağlansın diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu övünçten yoksun bırakmayacaktır!

¹⁶Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmakla yükümlüyüm. Müjde'yi yaymazsam vay halime! ¹⁷Eğer Müjde'yi gönülden yayarsam, bir ödülüm olur; gönülsüzce yayarsam, sadece bana emanet edilen görevi yapmış olurum. ¹⁸Peki, ödülüm nedir? Müjde'yi karşılıksız yaymak ve böylece Müjde'yi yaymaktan doğan hakkımı kullanmamaktır.

¹⁹Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum. ²⁰Yahudileri kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım. ²¹Tanrı'nın Yasasına sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası

altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım. ²²Güçsüzleri kazanmak için onlarla güçsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum. ²³Bunların hepsini, Müjde'de payım olsun diye Müjde'nin uğruna yapıyorum.

²⁴Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü tek bir kişinin kazandığını bilmez misiniz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız. ²⁵Yarışa katılanların hepsi kendilerini her yönden denetlerler. Böyleleri bunu çürüyecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar, biz ise hiç çürümeyecek bir taç için yaparız. ²⁶Bu nedenle, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum. ²⁷Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra ben kendim saf dışı kalmamak için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum.

10. Bölüm

İsrail'in tarihinden alınacak dersler

Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum. ²Musa'ya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi. ³Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi. ⁴Hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler, ve o kaya Mesih'ti. ⁵Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim cesetleri çöle serildi.

⁶Bu olaylar, onlar gibi kötü şeyler arzu etmememiz için bize ders olsun diye oldu. ⁷Onlardan bazıları gibi, puta tapanlar olmayın. Nitekim şöyle yazılmıştır: «Halk yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.» ⁸Cinsel ahlaksızlığa düşmeyelim. Onlardan bazıları böyle yaptı ve yirmi üç bini bir günde yere serildi. ⁹Bazıları gibi Rab'bi sınamayalım. Öyle yapanları yılanlar öldürdü. ¹⁰Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm meleği öldürdü.

¹¹Bu olaylar, başkalarına ders olsun diye onların başına geldi ve çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. ¹²Onun için, ayakta durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin! ¹³Her insanın karşılaştığı denemelerden başka türlü denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

Putlar ve Rab'bin Sofrası

¹⁴Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçın. ¹⁵Aklı başında olanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz tartın. ¹⁶Tanrı'ya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz? Bölüp yediğimiz ekmele Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz? ¹⁷Ekmele bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde tek bir bedeniz. Çünkü hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz. ¹⁸İsrail halkına bakın; kurban etini yiyenler sunağa paydaş değil midir? ¹⁹Şimdi ben ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var? ²⁰Hayır, yok! Dediğim şu: putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem. ²¹Hem Rab'bin kâsesinden, hem de cinlerin kâsesinden içemezsiniz. Hem Rab'bin Sofrasına, hem de cinlerin sofrasına ortak olamazsınız. ²²Rab'bi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz?

İmanlının özgürlüğü

²³«Her şey serbest», ama her şey yararlı değildir. «Her şey serbest», ama her şey yapıcı değildir. ²⁴Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetsin. ²⁵Kasaplar çarşısında satılan her çeşit eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. ²⁶Çünkü «yeryüzü ve yeryüzündeki her şey Rab'bindir.» ²⁷Eğer iman etmemiş bir kimse sizi yemeğe çağırır ve siz de gitmek isterseniz, önünüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. ²⁸Ama biri size, «Bu kurban etidir» derse, hem bunu söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin. ²⁹Senin değil, diğer adamın vicdanının huzuru için demek istiyorum. Benim özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın? ³⁰Eğer şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten ötürü neden kınanayım?

³¹Özet olarak, her ne yer ve içerseniz, her ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. ³²Yahudilerin, Greklerin ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip düşmesine neden olmayın. ³³Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye birçok kimsenin yararını gözeterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

11. Bölüm

Ben Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.

Baş örtme konusu

²Her durumda beni hatırladığınız ve size ilettiğim öğretileri olduğu gibi koruduğunuz için sizi övüyorum. ³Ama şunu da bilmenizi isterim: her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek ve Mesih'in başı Tanrı'dır. ⁴Baş örtülü olarak dua eden ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. ⁵Ama başını örtmeden dua eden ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böylesinin, başı traş edilmiş bir kadından farkı yoktur. ⁶Eğer kadın örtünmüyorsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da traş etmesi ayıpsa, başını örtün. ⁷Erkek başını örtmemelidir. Çünkü erkek Tanrı'nın benzeyişinde olup Tanrı'nın yüceliğini yansıtır. Kadın ise erkeğin yüceliğini yansıtır. ⁸Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. ⁹Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı. ¹⁰Bu nedenle ve melekler uğruna kadın, bir yetki işareti olarak başını örtmelidir. ¹¹

¹¹Ne var ki, Rab'de ne kadın erkekten, ne de erkek kadından bağımsızdır. ¹²Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dandır. ¹³Siz kendiniz karar verin: kadının örtüsüz başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mu? ¹⁴⁻¹⁵Doğa bile size erkeğin uzun saçlı olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, ama kadının uzun saçlı olmasının kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir. ¹⁶Bu konuda çekişmek isteyen biri varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrı'nın topluluklarının başka bir geleneği yoktur.

Rab'bin Sofrasına ilişkin öğütler

¹⁷Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarılarımı yaparken sizi övemem. ¹⁸Birincisi, toplulukça bir araya geldiğiniz zaman aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum. ¹⁹Çünkü Tanrı'nın beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekiyor! ²⁰Toplandığınızda Rab'bin Sofrasına katılmak için

toplanmıyorsunuz. ²¹Çünkü her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor. ²²Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrı'nın topluluğunu hor görüp yiyecek bir şeyi olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem!

²³⁻²⁴Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: «Bu sizin uğrunuza feda edilen benim bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın.» ²⁵Aynı şekilde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: «Bu kâse benim kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Bunu her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.» ²⁶Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz.

²⁷Bu nedenle kim uygun olmayan şekilde ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. ²⁸Kişi önce kendini sınısın, sonra ekmeği yiyip kâsedan içsin. ²⁹Çünkü Rab'bin bedenini farketmeden ekmeği yiyen ve kâsedan içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. ³⁰İşte bu nedenle birçoklarınız zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür. ³¹Eğer kendi kendimizi sınısaydık, yargılanmazdık. ³²Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor.

³³O halde kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğiniz zaman birbirinizi bekleyin. ³⁴Aç olan varsa, karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Diğer sorunlara gelince, onları yanınıza geldiğim zaman hallederim.

12. Bölüm

Ruhsal armağanlar

Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem. ²Bilirsiniz ki, siz putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltilmiştiniz. ³Bunun için şunu bilmenizi istiyorum: Tanrı'nın Ruhü aracılığıyla konuşan hiç kimse «İsa'ya lanet olsun!» demez. Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan da hiç kimse «İsa Rab'dir» diyemez.

⁴Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir. ⁵Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir. ⁶Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır. ⁷Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor. ⁸⁻¹⁰Ruh'un aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, bir diğerine aynı Ruh'tan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh'la iman, bir diğerine aynı Ruh'la hastaları iyileştirme gücü, birine mucizeler yapma gücü, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerde konuşma, bir diğerine de bu dilleri çevirme yeteneği veriliyor. ¹¹Bunların hepsini etkin kılan bir ve aynı Ruh'tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.

Bedenin birliği

¹²Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıda olan bu üyelerin hepsi de tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir. ¹³İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz olduk ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı.

¹⁴İşte beden bir üyeden değil, birçok üyeden oluşur. ¹⁵Eğer ayak, «El olmadığım için bedene ait değilim» derse, bu onu bedenden ayırmaz. ¹⁶Eğer kulak, «Göz olmadığım için bedene ait değilim» derse, bu onu bedenden ayırmaz. ¹⁷Bütün beden göz olsaydı, nasıl işitebilirdi? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklayabilirdi? ¹⁸Gerçekte Tanrı, bedeninin her bir üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir. ¹⁹Eğer hepsi tek bir üye olsaydı, beden ne olurdu? ²⁰Gerçekte çok sayıda üye, ama tek bir beden vardır. ²¹Göz ele, «Sana ihtiyacım yoktur!» ya da baş ayaklara, «Size ihtiyacım yoktur!» diyemez. ²²Tam tersine, bedeninin daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmezdir. ²³Bedeninin daha az değerli saydığımız üyelerine daha fazla değer veririz. Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur. ²⁴Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı. ²⁵Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, ama üyeler birbirini eşit şekilde gözetin. ²⁶Eğer bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir.

²⁷Sizler Mesih'in bedenisiniz, ayrı ayrı da bu bedeninin üyelerisiniz. ²⁸Tanrı, inanlılar topluluğunda başta elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, ardından mucize yapanları, hastaları iyileştirme gücü olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerde konuşanları atadı. ²⁹Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? ³⁰Hepsinin hastaları iyileştirme gücü var mı? Hepsi bilmediği dillerde konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi? ³¹Ama siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi de size en iyi yolu göstereyim.

13. Bölüm

Sevginin üstünlüğü

Eğer insanların ve meleklerin dilleriyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bir bakır ya da çınlayan bir zilden farkım olmaz. ²Eğer peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem ve her türlü bilgiye sahip olsam, eğer dağları yerinden oynatacak kadar büyük bir imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim. ³Eğer bütün malımı sadaka olarak dağıtsam ve bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı yoktur.

⁴Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. ⁵Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolayca öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. ⁶Sevgi haksızlığa sevinmez, ama gerçek olanla sevinir. ⁷Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi ümit eder, her şeye dayanır.

⁸Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır. ⁹Çünkü bilgimiz sınırlıdır, peygamberliğimiz de sınırlıdır. ¹⁰Ama mükemmel olan gelince, sınırlı olan ortadan kalkacaktır. ¹¹Çocukken, çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin bir adam olunca çocukça davranışları bıraktım. ¹²Şimdi her şeyi aynada silik bir görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman, bildiğim gibi tam bileceğim. ¹³İşte böylece, kalıcı olan üç şey vardır: iman, ümit ve sevgi. Bunlardan en üstün olanı da sevgidir.

14. Bölüm

Bilinmeyen diller ve peygamberlik

Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin. ²Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırlar söyler. ³Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir. ⁴Bilmediği dilde konuşan, kendi kendini geliştirir. Ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir. ⁵Hepinizin bilmediğiniz dillerde konuşmanızı isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe peygamberlikte bulunan, dillerde konuşandan üstündür.

⁶Peki kardeşler, yanınıza gelip bilmediğim dillerde konuşsam, ama size Tanrısal bir esin, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti ulaştırmasam, size ne yararım olur? ⁷Kaval ya da çenk gibi ses veren cansız nesnelere bile değişik sesler çıkarmasa, kaval ya da çenkle ne çalındığını kim anlar? ⁸Çağrı borusu belirgin bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır? ⁹Bunun gibi, eğer siz de anlaşılır bir dilde konuşmazsanız, söyledikleriniz nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz! ¹⁰Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller vardır, ve hiçbiri anlamsız değildir. ¹¹Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur. ¹²Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre, inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın.

¹³Bunun için, bilmediği dilde konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin. ¹⁴Bilmediğim dilde dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna bir katkısı olmaz. ¹⁵O halde ne yapmalıyım? Ruhumla dua edeceğim, zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla ilahi söyleyeceğim, zihnimle de ilahi söyleyeceğim. ¹⁶Sadece ruhunla şükredersen, ilgi duyan konuklar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl «Amin!» desin? ¹⁷Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin, ama bu başkasını geliştirmez. ¹⁸Bilmediğim dillerde hepimizden çok konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁹Ama inanlılar topluluğunda böyle bir dilde on bin söz söylemektense, başkalarını eğitmek için zihnimden beş söz söylemeyi yeğlerim.

²⁰Kardeşler, düşüncelerinizde çocuksu olmayın. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşüncelerinizde yetişkinler gibi olun. ²¹Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır:

«Rab, `Yabancı dilleri konuşanlar aracılığıyla, yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim; yine de beni dinlemeyecekler!' diyor.»

²²Görülüyor ki, bilinmeyen dillerde konuşma, imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir. ²³Şimdi eğer bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerde konuşurlarken ilgi duyan konuklar ya da iman etmemiş kişiler içeri girerse, «Siz çıldırmışsınız!» demezler mi? ²⁴Ama hepsi peygamberlikte bulunurken iman etmemiş bir kişi ya da ilgi duyan bir konuk içeri girerse, söylenen her sözle günahlı olduğuna ikna edilip yargılanacak. ²⁵Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve böylece, «Tanrı gerçekten aranızdadır!» diyerek yere yüzüstü kapanıp Tanrı'ya tapınacaktır.

Düzenli tapınma

²⁶Kardeşler, sonuç ne? Toplandığınız zaman her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, Tanrısal bir esini, bilinmeyen bir dilde söyleyecek bir sözü ya da bilinmeyen dilden bir çevirisi var. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun. ²⁷Eğer bilinmeyen dillerde konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin. ²⁸Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz kalsın, kendi içinden Tanrı'yla konuşsun. ²⁹İki ya da üç peygamber konuşsun, diğerleri onların söylediklerini iyice tartsınlar. ³⁰Toplantıda oturanlardan birine Tanrı'dan bir esin gelirse, konuşmakta olan sussun. ³¹Herkesin bir şeyler öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz. ³²Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. ³³⁻³⁴Çünkü Tanrı, karışıklık değil, esenlik Tanrısıdır.

Kadınlar, kutsalların bütün topluluklarında olduğu gibi, toplantılarınızda sessiz kalsın^l. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. ³⁵Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kendi kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.

³⁶Tanrı'nın sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı? ³⁷Bir kimse kendini peygamber ya da ruhça olgun biri sanıyorsa, bilsin ki, size yazdıklarım Rab'bin buyruğudur. ³⁸Bunları önemsemeyenin kendisi de önemsenmesin. ³⁹⁻⁴⁰Özet olarak kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerde konuşulmasına engel olmayın, ama her şey uygun ve düzenli şekilde yapılınsın.

15. Bölüm

Mesih'in dirilişinin önemi

Kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığımız müjdeyi hatırlatmak istiyorum. ²Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, bunun aracılığıyla kurtulursunuz. Aksi halde boşuna iman etmiş olursunuz.

³⁻⁴Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim. Şöyle ki, Kutsal Yazılar uyarınca Mesih, günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. ⁵Kefas'a, sonra Onikilere görüldü. ⁶Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda görüldü. Onların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler. ⁷⁻⁸Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere ve en son, zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da görüldü. ⁹Ben elçilerin en küçüğüyüm. Tanrı'nın topluluğuna zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim. ¹⁰Ama şimdi ne isem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfü emek verdi. ¹¹İşte, gerek benim yaydığım, gerek diğer elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.

Ölüler dirilecek

¹²Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölümler dirilmez diyor? ¹³Eğer ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁴Mesih dirilmemişe, bildirimiz de imanınız da boştur. ¹⁵Ve bizim Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan olmuş olur.

Çünkü Tanrı'nın, Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölümler gerçekten dirilmezlerse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. ¹⁶Ölümler dirilmezlerse, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁷Mesih dirilmemişse, imanınız yararsızdır ve siz hâlâ günahlarınızın içindedesiniz. ¹⁸Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır. ¹⁹Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e ümit bağlamışsak, herkesten daha çok acınacak kişileriz.

²⁰Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. ²¹Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. ²²Herkes nasıl Âdem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak. ²³Her biri sırası gelince dirilecek: ilk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar. ²⁴Bundan sonra Mesih, her yönetimi, her hükümranlığı ve gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. ²⁵Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını O'nun ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. ²⁶Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür. ²⁷«Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı.» Bu «her şey O'na bağımlı kılındı» sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan Tanrı'yı içermediği açıktır. ²⁸Her şey Oğul'a bağımlı kılınca, o zaman Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

²⁹Diriliş yoksa, ölümler için vaftiz olanlar ne olacak? Ölümler hiç dirilmezse, insanlar neden ölümler için vaftiz oluyorlar? ³⁰Biz de neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz? ³¹Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her gün ölüyorum. ³²Eğer herhangi bir insan gibi düşünerek Efes'te canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı nedir? Eğer ölümler dirilmeyecekse, «yiyip içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz.» ³³Aldanmayın, «kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar.» ³⁴Uslanıp kendinize gelin ve artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yı hiç tanımıyor. Utanasınız diye söylüyorum bunları.

Dirilişten sonraki beden

³⁵Ama biri diyebilir ki, «Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?» ³⁶Ne akılsızca bir soru! Senin ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki! ³⁷Ektiğin zaman, oluşacak olan bitkinin¹ kendisini değil, yalnız tohumunu, buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu ekersin. ³⁸Tanrı tohuma dilediği gibi bir beden verir. Tohumların her birine özel bir beden verir. ³⁹Her canlının eti aynı değildir. İnsanların eti başka, hayvanların eti başka, kuşların ve balıkların eti başka başkadır. ⁴⁰Göksel bedenler var, dünyasal bedenler de var. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarınkı başkadır. ⁴¹Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkemde yıldız yıldızdan farklıdır.

⁴²Ölümlerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak dirilitilir. ⁴³Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak dirilitilir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak dirilitilir. ⁴⁴Doğal bir beden olarak gömülür, ruhsal bir beden olarak dirilitilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır. ⁴⁵Nitekim şöyle yazılmıştır: «İlk insan Âdem, yaşayan bir can oldu.» Son Âdem¹ ise yaşam veren bir ruh oldu. ⁴⁶Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi. ⁴⁷İlk adam yerden, yani topraktandır. İkinci adam¹ göktendir. ⁴⁸Topraktan olan adam nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel adam¹ nasılsa, göksel olanlar da öyledir. ⁴⁹Bizler topraktan olana nasıl benzer idiysek, göksel olana da benzeyeceğiz. ⁵⁰Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliğini miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz.

⁵¹⁻⁵²İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. ⁵³Çünkü bu çürüyen varlığımız çürümezliği, bu ölümlü varlığımız ölümsüzlüğü giyinmelidir. ⁵⁴Çürüyen ve ölümlü olan varlığımız çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, «Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!» diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.

⁵⁵«Ey ölüm, zaferin nerede?
Ey ölüm, dikenin nerede?»

⁵⁶Ölümün dikenini günahdır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır. ⁵⁷Tanrı'ya şükürler olsun! Rabbimiz İsa Mesih'in aracılığıyla bizi zafere ulaştıran O'dur.

⁵⁸Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab'bin yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli olun.

16. Bölüm

Para yardımına ilişkin öğütler

Kutsallara yapılacak para yardımına gelince, siz de bunu Galatya topluluklarına buyurduğum şekilde yapın. ²Her biriniz haftanın ilk günü kazancına göre bir miktar parayı alıkoyup biriktirsin, böylece yanınıza geldiğim zaman para toplamaya gerek kalmayın. ³Ben oraya vardığımda, bağışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Kudüs'e göndereceğim. ⁴Eğer benim de gitmeme değerse, onları yanına alıp gideceğim.

Pavlus'un kişisel dilekleri

⁵Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan geçeceğim. ⁶Belki yanınızda bir süre kalırım, hatta kışı da sizinle geçirebilirim. Öyle ki, ondan sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilirsiniz. ⁷Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rab'bin izniyle sizinle uzunca bir süre kalmayı ümit ediyorum. ⁸Ama Pentikost gününe dek Efes'te kalacağım. ⁹Çünkü burada büyük ve etkili işler yapmak için bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı koyanlar çoktur.

¹⁰Timoteyus yanınıza gelirse, aranızdayken korkacak bir şeyi olmamasına dikkat edin. Çünkü o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor. ¹¹Kimse onu hor görmesin. Yanıma gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Kardeşlerle birlikte onun gelmesini bekliyorum.

¹²Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok ricada bulundum, ama şimdi gelmeye hiç de istekli değildir. Uygun bir fırsat bulunca gelecek.

¹³Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve güçlü olun. ¹⁴Her şeyi sevgiyle yapın.

¹⁵⁻¹⁶Ahaya'da ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adanmış İstefanas'ın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun. ¹⁷İstefanas, Fortunatus ve Ahaykus'un gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular. ¹⁸Sizin ruhunuzu olduğu gibi, benim ruhumu da ferahlattılar. Bu gibilerin değerini bilin.

Son selamlar

¹⁹Asya ilindeki topluluklar size selam ederler. Akvila ve Priska, evlerinde buluŖan toplulukla beraber Rab'de size ok selam ederler. ²⁰Buradaki bütün kardeŖlerin size selamı var. Birbirinizi kutsal pŖle selamlayın.

²¹Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. ²²Rab'bi sevmeyene lanet olsun. Marana-ta[¶]!

²³Rab İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun. ²⁴Hepinize Mesih İsa'da sevgiler. Amin.

1 KO Dipnotları:

6:1 imansızlar: Grekede, «doğru olmayanlar.»

6:4 ya da «...sayılanları yargı tayin edin!»

6:9-10 Günahkârların: Grekede, «Doğru olmayanların.»

11:7 Grekede, «nk erkek Tanrı'nın benzeyiŖi ve yceliğidir. Kadın ise erkeğin yceliğidir.»

11:10 Grekede, «...uğruna kadının baŖı üzerinde bir yetki olmalıdır.»

12:7 ya da «Herkesin ortak yararı iin Ruh herkese kendini belli ediyor.»

14:33-34 ya da: ³³nk Tanrı, kutsalların bütün topluluklarında olduğu gibi, karıŖıklık değil, esenlik Tanrısıdır. ³⁴Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın.

15:37 bitki: Grekede, «beden.»

15:45 Son Âdem: İsa Mesih.

15:47 İkinici adam: İsa Mesih.

15:48 Göksel adam: İsa Mesih.

16:22 Marana-ta: `Efendimiz, gel!' anlamına gelen Aramice bir söz. İsa Mesih'in tekrar geliŖi iin edilen dualarda kullanılır.
